

Scenariusz zajęć świetlicowych

Temat: Walentynkowe spotkanie.

Cele ogólne:

- kultywowanie tradycji walentynkowej
- wytworzenie radosnego nastroju w grupie
- nawiązanie kontaktów interpersonalnych podczas wspólnej zabawy
- okazywanie pozytywnych uczuć innym osobom
- dostrzeganie pozytywnych cech w sobie i w innych ludziach
- usprawnianie sprawności manualnej

Cele operacyjne- uczeń:

- uczeń wie kiedy obchodzimy Walentynki
- uczeń wie czym świętem są Walentynki
- uczeń zna tradycje walentynkowego święta
- potrafi wykonać i ozdobić walentynkę
- potrafi estetycznie wykonać pracę

Metody: praktycznego działania, pogadanka

Formy: zbiorowa, indywidualna

Środki dydaktyczne: płyta z muzyką, karteczki z imionami uczestników, materiały plastyczne potrzebne do wykonania walentynek (czerwony brystol, klej, nożyczki, papier kolorowy, flamastry, kredki itp.), życzenia walentynkowe

Przebieg zajęć:

1) Część wstępna:

- przywitanie dzieci
- zaproszenie dzieci do zajęcia miejsca w kręgu
- sprawdzenie obecności
- poinformowanie dzieci o temacie zajęć

2) Część właściwa:

- Dzieci siedzą w kole. Krótka rozmowa na temat Walentynek, kiedy je obchodzimy. Uczniowie w kilku zdaniach opowiadają z czym im się kojarzą walentynki- Dzień ten kojarzy się przede wszystkim z zakochanymi parami a także z okazywaniem bliskim osobom (rodzinie i przyjaciołom) miłości, sympatii i zainteresowania.

- Zapoznanie dzieci z historią walentynkowego święta:

„Dzień św. Walentego sięga do wielu legend. Jednym z najwcześniejszych symboli tego dnia był Kupidyn (rzymski bożek miłości, prezentowany jako chłopiec z łukiem i strzałą). Jedną z legend mówi, że Walenty był biskupem, który uzdrowił ze ślepoty córkę pewnego sługi cesarskiego. Zdarzenie to jednak wzbudziło gniew władcy, który rozkazał nieszczęsnego biskupa torturować i ściąć. Zginął więc Walenty śmiercią męczennika, legenda natomiast przetrwała do naszych czasów. Nie jest jednak łatwo odpowiedzieć na pytanie, jak to się stało, że biskup stał się patronem zakochanych. Faktem jest, że św. Walenty jest w Europie patronem zakochanych co najmniej od XV wieku. 14 lutego zakochani z wzajemnością bądź bez wysyłają sobie kartki z życzeniami. Tradycja mówi, że życzenia i kartki powinny być anonimowe”.

- Zabawa muzyczno- ruchowa „Papierowy deszcz”:

Uczniowie otrzymują kartki ze swoimi imionami. Zgniatają kartkę tworząc kulkę. Podczas muzyki poruszają się w jej rytmie i podrzucają kulki do góry. Gdy muzyka ucichnie, każdy podnosi najbliższą leżącą kulkę, odczytuje imię i podchodzi do wylosowanej osoby aby powiedzieć jej 3 komplementy. Zabawę powtarzamy kilka razy.

- „Walentynka dla sympatii”- wykonanie prostej pracy plastycznej:

a) prezentacja pracy wzorcowej, według której dzieci będą wykonywały własne walentynki,
b) omówienie kolejności czynności podczas wykonywania pracy plastycznej oraz zwrócenie uwagi na staranne i estetyczne wykonanie pracy:

- rozdanie dzieciom potrzebnych materiałów plastycznych

- wycinanie z czerwonego brystolu kształtu serduszka (nie wycinając dolnej części serduszka, tak by można było je potem rozłożyć),

- odrysowywanie wzorów od szablonów, naklejenie ich w odpowiednie miejsca

lub samodzielne malowanie i ozdabianie laurki według uznania dziecka, ozdobienie laurek kredkami, flamastrami,

- podpisanie laurek, napisanie własnych lub naklejenie przygotowanych przez nauczyciela życzeń

3) Część końcowa:

- zaprezentowanie przez chętnych uczniów swojej walentynki na forum grupy

- dzieci siedzą w kole i kolejno kończą zdanie: „Najbardziej na zajęciach podobało mi się...”

- podziękowanie dzieciom za udział w zajęciach

- porządkowanie sali świetlicowej

Opracowała:

Agnieszka Morawska